

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Gersdorf (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa Z. G.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Opieki Zdrowotnej o
wynagrodzenie i odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 czerwca 2009 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 8 stycznia 2009 r.,

odrzuca zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2009 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa Z. G. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Opieki Zdrowotnej o wynagrodzenie i odszkodowanie, na skutek wniosku pełnomocnika Z. G. o zwolnienie od opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej zwolnił częściowo powoda od kosztów sądowych, a mianowicie od opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej ponad kwotę 4000 zł, w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny podniósł, że z art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) wynika, że zwolnienia od kosztów sądowych może

domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenia, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny. Oświadczenie winno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Od sądu zależy uznanie tego oświadczenia za dostateczne do zwolnienia od kosztów sądowych.

Z załączonego przez powoda oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, że comiesięczny stały jego dochód stanowi łącznie 5200 zł netto, żona powoda osiąga wynagrodzenie w kwocie 2000 zł miesięcznie zaś córka 1600 zł miesięcznie. Strona wszczynająca postępowanie sądowe winna liczyć się z koniecznością ponoszenia ewentualnych kosztów związanych z prowadzeniem procesu i na ten cel zabezpieczyć niezbędne środki finansowe. Podkreślić również należy, że wbrew twierdzeniom pełnomocnika powoda, jego sytuacja majątkowa uległa zmianie, na co wyraźnie wskazuje treść dołączonego do akt sprawy oświadczenia majątkowego.

Biorąc pod uwagę stałe dochody powoda, jego stan majątkowy i rodzinny, Sąd Apelacyjny uznał, że uiszczenie kwoty 4000 zł - tytułem kosztów wpisu od skargi kasacyjnej nie spowoduje uszczerbku dla utrzymania koniecznego powoda i jego rodziny. Z tych względów, Sąd Apelacyjny zwolnił Z. G. od uiszczenia opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej ponad kwotę 4000 zł, oddalając wniosek w pozostałej części jako bezzasadny.

Pełnomocnik powoda zaskarżył postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 stycznia 2009 r., w części oddalającej wniosek o zwolnienie od opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, polegające na przyjęciu, że sytuacja materialnej w jakiej znalazł się powód zezwala na wniesienie opłaty od wniesionej skargi kasacyjnej, w sytuacji gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy prowadzi do wniosków przeciwnych.

Wskazując na powyższą podstawę wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie powoda od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a nadto w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Treść art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. nie pozostawia wątpliwości, że wyliczenie postanowień na które przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego jest wyczerpujące. W tym katalogu nie mieści się postanowienie o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych, a więc zażalenie nie jest dopuszczalne, co uzasadnia jego odrzucenie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 listopada 2005 r. V CZ 129/05, a także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 marca 2009 r. SK 19/08 i postanowienie Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2001 r. III CZ 1/01).

Z tych przyczyn na podstawie art. 394¹ § 3, 398²¹ i 370 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.